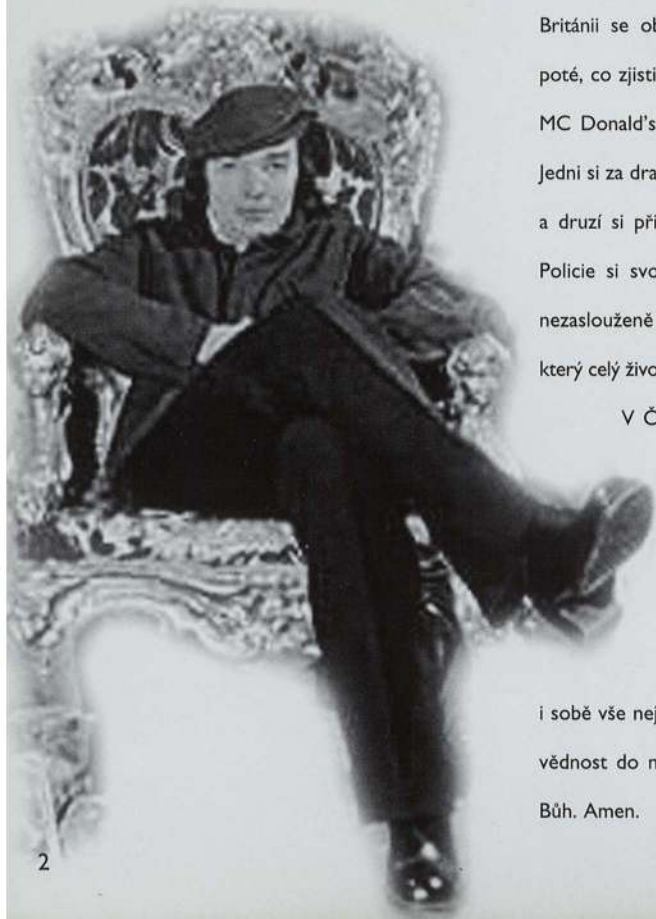

Dekontakce

Mnoho věcí se v roce 2000 změnilo. Zkrachovala IPB. Česká koruna padala a padala a dolar nás stál 42 českých korun. Bill Gates, pracháč, co kšeftuje s počítači, musel rozdělit firmu Microsoft na tři díly. Ve Spojených státech byly také volby, vyhrál ten co měl méně hlasů. Organizace Sananim, ve které pracuji, oslavila 10 let svého trvání. Ve slunném Sydney proběhla olympiáda, ti co vyhráli, se radovali, ti co neuspěli, říkali nevadí, příště to vyjde. Soukromá společnost JETE spustila a kvůli problémům zase vypnula nepotřebný a předražžený Temelín a politikové ji k tomu spuštění poblahopřáli. V bývalém Sovětském Svazu zastavili jadernou bombu v podobě elektrárny Černobyl a politikové jim k tomu také poblahopřáli. Ve Velké Británii se objevily šílené krávy, které se staly šílenými poté, co zjistili, že žerou místo sena jiné krávy. Co na to MC Donald's? V Praze se sjeli příznivci i odpůrci MMF. Jedni si za drahé peníze přišli jen tak nezávazně poklábosit a druzí si přišli nezávazně zaházet dlažebními kostkami. Policie si svou taktikou zásahu v centru rozbité Prahy nezaslouženě vysloužila zásluhy. Zemřel Emil Zátopek, který celý život běhal jako o závod a pil k tomu slanou vodu.

V České televizi se zatmělo a dosud se nerozjasnilo a jak to vypadá, hned tak se nerozjasní. No byl to opravdu dobrý rok, jak by řekl Karel „zombie“ Gott.

Nic moc se nezměnilo, svět je pořád stejně šílený jako byl a lidé také. No, přeji Vám i sobě vše nejlepší v tomto roce – zdraví, rozum a odpovědnost do nového tisíciletí. A k tomu nám dopomáhej Bůh. Amen.

OBSAH:

2 Úvodník, 4–5 Souhra náhod, 6–7 Kauza „šlehární“, 8 Když jde o krk,
9 Z tisku, 10–11 Dopis, 13 Ubytovny, 14 Dům světla, 15 Ghost dog 16–17 Stalo se,
18–19 Sex za peníze, 19 JUDra, MUDra, 20–21 Redakce sobě, 22–23 Žily

Redakce:

Daniël Tlamma
Radka Prášilová
Blanka Korčíšová
Ivona Ročárková
Petr Hrdina

Grafická úprava, produkce a tisk:

www.print-house.cz

Ilustrace:

Petr Morkes

Kontakt:

Terénní programy
Novovysočanská 604A
Praha 9, 190 00
Tel.: 02/684 16 59

náklad: 2 000 ks.

Jestli se dostanete k internetu, ať už doma nebo třeba v internetové kavárně, podívejte se na nové stránky věnované drogové problematice www.sananim.cz.

Najdete tady spoustu informací – kontakty na zařízení, které se zabývají léčbou drogových závislostí (detoxy, léčebny, komunity atd.), informace o volných místech v terapeutických komunitách, statistiky, zákony atd.

Dál se můžete dozvědět víc o jednotlivých programech Sananimu (Terén, Káčko, terapeutické komunity Němčice a Karlov, Denní stacionář, Doléččvák).

Kromě Drogového informačního serveru a prezentace Sananimu, funguje od března také on-line poradna, kde se kdokoliv může anonymně zeptat na cokoli ohledně drog a léčby drogových závislostí.

187 a) – SOUHRA NÁHOD

§ Nejvyšší soud nedávno rozhodl v případě mladé ženy, která byla zatčena za přechovávání pervitinu. Vrátil případ k novému prošetření s tím, že se musí brát v úvahu takové věci, jako je čistota drogy, závislost souzeného člověka a to, kolik drogy potřebuje a další věci. (Psali jsme o tom v minulém čísle Dekontaminace.)

Zajímalo nás, jestli tohle rozhodnutí může něco změnit ve výkladu zákona o množství větším než malém a jak se to projevívá v praxi – a to jak na ulici, tak před soudem.

Zeptali jsme se na to dobře informovaného člověka a dozvěděli jsme se zhruba to, že zatímco na rozhodování soudů může mít tento rozsudek určitý vliv, pro policii žádný význam nemá. Jak to tedy funguje? Je to celkem jednoduché: nadřízené orgány soudu a policie totiž pracují nezávisle na sobě.

A tak zmatený zákon, jako je paragraf 187 a) a b), podle kterého je trestné držení drogy, si prostě mohou různí lidé vykládat různě.

U všech policistů, co jich v Čechách máme, je situace celkem jasná. Musí se bezpodmínečně řídit zákonem. „Zákon není dobře ošetřený, je neúplný, a přesto ho parlament schválil. To, že ho odmítl senát i prezident, tedy nic nemění na tom, že podle něj policie přesto musí fungovat,“ říká nejmenovaný policista. Ale na druhou stranu taky dává policii hodně velký prostor. Protože ve chvíli, kdy u sebe máš nějakou nelegální látku, tě prostě podle zákona musí zatknout, ať už je ten zákon jakýkoli.

Na druhou stranu – policie prostě nemá dost peněz ani lidí, aby mohla zákon o trestnosti držení drog v praxi opravdu uplatnit. Lidí, kteří užívají nelegální látky, je prostě příliš mnoho. V praxi to znamená, že se vyšetřují jen některé případy. Bohužel to, jestli bude vyšetřovatel považovat zrovna tvůj případ za trestný čin nebo jen za přestupek, nejspíš neovlivníš. Záleží na tom, jak je

Orientační hodnoty malého množství omamných a psychotropních látek

	Hmotnost (g)	Maximálnímu množství zpravidla odpovídá:
Heroin	maximálně 0.15	5 dávek (zpravidla distribuováno v psaníčkách o hmotnosti kolem 100 mg, koncentrace 30% – obsah účinné látky se pohybuje od 8 do 30 %)
Kokain	maximálně 0.25	5 dávek (zpravidla distribuováno v psaníčkách s obsahem cca 50 mg účinné látky, uvedené množství se vztahuje k hydrochloridu, u báze – cracku – se určí přepočtem)
Amfetamin	maximálně 0.5	10 dávek (zpravidla distribuováno v psaníčkách s obsahem cca 50 mg účinné látky)
Metamfetamin	maximálně 0.5	10 dávek (zpravidla distribuováno v psaníčkách s obsahem cca 50 mg účinné látky)
MDMA	maximálně 1.0	10 dávek (zpravidla distribuováno v tabletách s obsahem cca 100 mg účinné látky)
LSD	maximálně 0.0005	10 dávek (zpravidla distribuováno ve formě tripů s obsahem cca 50 ug účinné látky)
THC	maximálně 0.3	20 cigaret – jointů (u konopí pěstovaného v našich podmínkách s koncentrací THC okolo 1,5 % v sušíně použitelné části konopí, při váze jointu cca 1 gram).

ten který policista
vzdělaný, kolik a jakých má v ruce
důkazů, kolik peněz by stála chemická ex-
pertiza toho, co u tebe našli a jak velký případ
za tím vyšetřovatel cítí – prostě v mnoha případech
sázka do loterie. Na praxi policie rozhodnutí Nejvyššího
soudu vůbec nic nezmění.

U soudů by to nějaký dopad mohlo mít. Mohlo – ale nemusí. Kdybychom žili v USA, bylo by to jasné – každý, kdo by si tenhle případ našel v právnické literatuře, by ho mohl použít jako tzv. precedens. To znamená, že by mohl požadovat, aby soud rozhodl podle stejných pravidel jako v daném případě. U nás však instituce precedensu neexistuje. Navíc jsou soudci ze zákona nezávislí. Jediné, čím se musí řídit, jsou zákony. A paragraf 187 a) a b) je tak zmatený, že se dá vykládat různými způsoby. (Nemělo by se to stávat, ale bohužel to tak je.) Velkou roli tu opět hraje to, jak je soudce vzdělaný a co si obecně o drogách myslí a spousta jiných osobních vlastností. Přesto má výnos Nejvyššího soudu (tzv. judikát) určitou váhu – je to mínění vyšší instance, ke kterému soudce může (ale nemusí) přihlídnout.

RAP

KAUZAKAUZAKAUZAK

ŠLEHÁRNA – Tohle slovo nedalo koncem minulého roku spát mnoha obyvatelům prvního pražského obvodu. Zdejší radní totiž dlouho projednávali projekt protidrogového koordinátora Prahy I Evžena Kloučka na zřízení aplikační místnosti neboli “šlehárny” právě v téhle části Prahy. Zastupitelé nakonec po bouřlivé diskusi záměr vybudovat středisko pro uživatele drog zamítli. Proti se stavěli nejen mnozí radní, ale také občané. Důvodem negativního postoje členů zastupitelstva byla obava, že šlehárna by do centra města natáhla nejen injekční uživatele, ale i dealery.

Smyslem aplikačních a uživatelských místností – též “šlehárny”, “user rooms”, “fixing rooms”, “shooting galleries,” atd. – je snižovat zdravotní rizika a narušování veřejného pořádku spojené s injekčním užíváním drog. Za prvé jde tedy o to, aby se co nejméně uživatelů “našlehávalo” na veřejných prostranstvích, v ulicích, křovích, v parcích, na záchodcích v hypermarketech,

McDonaldech apod. Aplikační místnosti jsou vybavené tak, aby umožnily a usnadnily účinné a bezpečné užití drog. Dalším cílem je, aby se snížil počet úmrtí na předávkování. Když se někdo z vás předávkuje na ulici, v lepším případě se najde někdo, kdo zavolá sanitku a ta nemusí přijet včas. V horším případě se předávkovaný udusí vlastními zvrátky někde v křoví. V aplikační místnosti je přítomen lékař, který je v případě předávkování schopný okamžitě zasáhnout. Všechny aplikační místnosti poskytují kromě lékařské pomoci taky sterilní injekční nástroje, informace o zdravotní a sociální péči a prevenci. Některé nabízejí poradenství a hygienické a psychosociální služby. Použité injekční stříkačky se vrací přímo na místě a nepovalují se v parcích a na hřištích.

Šlehárny v současnosti už delší čas fungují v nejméně patnácti evropských městech a právě se zavádějí v několika dalších městech v Evropě, Kanadě, na Novém Zélandu a v Austrálii.

PAUZA "ŠLEHÁRNA"

Většina z nich na svém území klientům zakazuje prodej či nákup ilegálních drog. Některé vyžadují používání zvláštní identifikační karty. Některé přijímají jen klienty s místem pobytu v dané lokalitě nebo mají jiná výběrová kritéria.

Zavedení aplikačních místností ve světě prokazatelně vedlo ke snížení rizik, spojených s injekčním užíváním drog. Tedy snížení rizika poškození žil, předávkování a krevního přenosu nemocí. Snižují narušení veřejného pořádku a bezpečnosti, a to včetně nevhodné likvidace (nebo spíše nelikvidace) použitých injekčních stříkaček. V polovině roku 1998 bylo v provozu pět aplikačních místností ve Frankfurtu nad Mohanem, dvě v Hamburku a Hannoveru a po jednom v Brémách a Bonnu. Ve Švýcarsku funguje asi 13 takových zařízení, a to v Curychu, Bernu a Basileji, další jsou součástí nízkoprahových center. V Holandsku tato zařízení pracují ve městech Rotterdam, Arnhem, Maastricht, Venlo a Appeldoorn. V Amsterdamu v sedmdesátých letech

zavřeli šlehárnu, která se jim tehdy trochu vymkla z rukou, loni rozjeli nový projekt. V Praze I se zatím aplikační místnost zřízovat nebude. Iničiátoři a příznivci projektu se ale nevzdávají – hodlají předložit návrh magistrátu.

Vítězství zdravého rozumu – hlásal titulek článku reagujícího na zamítnutí projektu v bulváru Blesk. Autorka článku je členkou výboru podivné formace extrémistů s názvem Rodiče proti drogám. Tahle neveselá parta vyvíjí nemalé úsilí, aby přesvědčila veřejnost i politiky, že podobné projekty včetně výměn injekčních stříkaček jsou jen podporováním užívání drog. "Zdravý" rozum zase zvítězil – v Praze I zatím aplikační místnost nebude. Jak prohlásil jeden ze zastupitelů, kteří hlasovali pro zřízení – Praha I zůstane jednou velkou šlehárnou!

KDYŽ JDE O KRK...

Injekční užívání drog vede dříve či později k tomu, že vám ubývá míst, kam se můžete naslehnout. Každý to řeší jinak, někdo začne používat stříkačky s delší jehlou a dává si do třísel, někdo si začne dávat do svalu... Jsem optimista a proto si myslím, že se najdou i taci, kteří přejdou na bezpečnější způsob užívání a začnou místo jehel používat alobal nebo že se dokonce najdou taci, kteří přestanou drogy brát.

Jedno z nejrizikovějších řešení je začít si injekčně aplikovat do krku. Riskantní je to hned z několika důvodů.

Prvním důvodem je, že krk je citlivé místo, ve kterém nejsou jen žíly. Je například bohatě protkáno nervy a vy riskujete jejich poškození. Nabdnutí nervu se projeví brněním nebo bolestí (někdy až nesnesitelnou) obličje a horních končetin. Dále podél krčních žil vedou mízní žlázy a uzliny, pokud je vpíchem, nebo infekcí poškodíte, natečou, bolí a otok už vám může zůstat navždy. Krkem také vede krkavice, čili tepna, tudíž při aplikaci do krku riskujete, že ji nabdnete. Poznáte to podle toho, že pist stříkačky je tlačén tlakem krve zpět a hodně to bolí...

Dále aplikace do krku přináší obvyklá rizika intravenózního čili nitrožilního užívání drog jako jsou zjizvení, nepružné a neprůchodné žíly (v tomto místě ještě o něco nepraktičtější než jinde), vzduchová embolie (dát si vzduchovou bublinku do žíly), krevní sraženiny bloudící krevním řečištěm, abscesy, definitivní předávkování... Vše komplikováno krátkou vzdáleností k mozku a srdci.

Dalším důvodem proč se injekční aplikace do krku řadí mezi nejriskantnější způsoby užívání drog je nepřístupnost tohoto místa. Na vlastní krk si člověk bez zrcadla nevidí a potřebuje tak většinou „pomoc“ někoho jiného. Kromě toho, že jste zcela odkázáni na jeho schopnosti, navíc ho ještě nutíte překračovat zákon. Aplikovat někomu nelegální drogu je z pochopitelných důvodů trestné... ještě o něco trestnější to je, pokud je „viník“ starší 18 let a „obět“ naopak mladší 18 let. A množství zdravotních rizik vyjmenovaných výše napovídá, že se opravdu snadno může něco stát... Pak v nejhorsím případě putuje „viník“ na delší čas do vězení a „obět“ do márnice.

blko

BEZPEČNÁ LIKVIDACE

Použitá nádobíčko si vyměňte.

Popřípadě alespoň vložte
do plechovky a rozšlápněte.

Pak teprve vyhoďte.

Ve Finsku se vyskytl nový druh viru HIV

Nový druh viru HIV, který je příčinou onemocnění AIDS, se vyskytl ve Finsku. Virus byl podle dosud dostupných informací „vyšlechtěn“ spojením dvou podskupin již známých typů viru HIV v těle jedné nakažené osoby. Tento člověk byl podle všeho nakažen hned dvakrát, a to pokaždé jiným typem viru. „Zatím vše vypadá tak, že nový druh viru mají v těle pouze narkomani, kteří si drogu aplikují do žil,“ uvedl profesor Pauli Leinikki z finského Ústavu národního zdraví. Za poslední dva roky se novým virem finského původu v této zemi nakazilo na 150 narkomanů. Právě to, že neustále vznikají nové a nové typy viru HIV znesnadňuje vývoj efektivní vakcíny proti nákaze nemocí AIDS. S výskytem každého nového typu viru se zároveň zvyšuje riziko, že dosavadní testy HIV nemusí být absolutně spolehlivé.

čtk

V Rusku budou miliony nemocných AIDS

Pokud se něco nezmění, hrozí Rusku katastrofické rozšíření nemoci AIDS. Ředitel střediska pro prevenci AIDS prohlásil, že vzhledem k současnému tempu, kterým přibývají nové případy, by v Rusku mohlo být za dva až tři roky kolem milionu nemocných AIDS nebo nakažených virem HIV. Hlavní problémy podle něj nastanou tak za pět až šest let, kdy začnou umírat lidé nakažení počátkem 90. let, kdy epidemie v Rusku vypukla. Na konci roku 1999 bylo podle statistik nakaženo 130 000 lidí, ale tato čísla jsou značně podhodnocena. Ne všechny případy totiž byly zaznamenány. Hlavním zdrojem šíření nákazy jsou injekční stříkačky užívané narkomany.

čtk

0 6 0 4 8 0 7 0 2 1

Jsi v centru, máš spoustu litání a pomalu už nemáš žádnou čistou. Je 14:00. To si můžeš skočit vyměnit na Národní k metru, kde jsou touhle dobou tereňáci ze Sananimu. Jenže to není přímo po cestě a ty se trochu nervózní a nestiháš, a tudíž na Národní nezaběhneš. Co se stane? No nebudeš mít čistý; ale třeba ti někdo jednu dá nebo

koupíš v lékárně nebo potkáš tereňáky později. A nebo taky ne. Možný je všechno. Jestli ale chceš, aby to doopravdy dopadlo, zavolej terénním pracovníkům na mobil. Dozvíš se jejich přesnou dnešní trasu a lehce je chytneš někde při svých pochůzkách. Složitý to není. Stačí o tom vědět.

lw

téma: rodiče

O budoucnosti své dospívající dcery jsem měla jasnou představu. Musí mít lepší život než já, pro to jsem ochotná udělat cokoli. Přišlo období složitého dospívání a moje milované dítě se začalo chovat podivně. Změny nálad, nuda a neuvěřitelná pasivita se střídaly s mnohomluvností a zvláštní aktivitou. Moje vlastní dospívání také nebylo úplně bez problémů, a tak jsem si dokola opakovala slova svojí zemřelé matky: „Jednou ti to tvoje děti všechno vrátí.“ Pochopitelně jsem tomu nikdy nevěřila, ale najednou se zdálo, že došlo na její slova. Stále jsem se však utěšovala tím, že jde o projevy dospívání. Dcera chodila za školu – moje představy o její budoucnosti začaly mít velké trhliny. Bylo třeba něco udělat. Přínejmenším zjistit příčiny té změny. Může za to příšerné individuum, kterému říká životní láska?

Určitě. Myslela jsem si, že když jí vysvětlím situaci a připomenu, že bez vzdělání nebude mít v životě šanci se slušně uplatnit, určitě to pochopí a bude z ní zase vstřícné a chápavé dítě. Společně pak překonáme šílené období puberty a já se dočkám jejího lepšího života.

Pochopila a s „podivným individuem“ přerušila kontakt. Problémy však nepřestaly, naopak narostly do obrovských rozměrů. Přestala docházet nejen do školy, ale i domů. Nacházela jsem v dětském pokoji podivné předměty a poprvé mě přepadla úzkost. Všechno nasvědčovalo tomu, že moje dítě bere drogy.

Po jednom z jejích několikadenních návratů domů už nebylo pochyb. Svěřila se mi. Ulevilo se jí, když mohla říct pravdu. Řešení situace ovšem moje neploleté dítě nechalo na mně.

Tehdy jsem si to představovala tak, že spolu prostě začneme znovu, lépe.

Že to všechno zvládneme spolu.

Dcera byla ochotná spolupracovat, snadno jsme se dohodly

na nezbytných pravidlech.

Brzy jsem však pochopila,

že mají-li být pravidla

funkční, musí je dodržovat

obě strany. A toho

moje dítě nebylo

schopné. Do školy ne-

chodila, domů také ne,

a já stále přemýšlela

jen o tom, kde se

stala chyba. Našla

jsem jich mnoho,

ale jak změnit

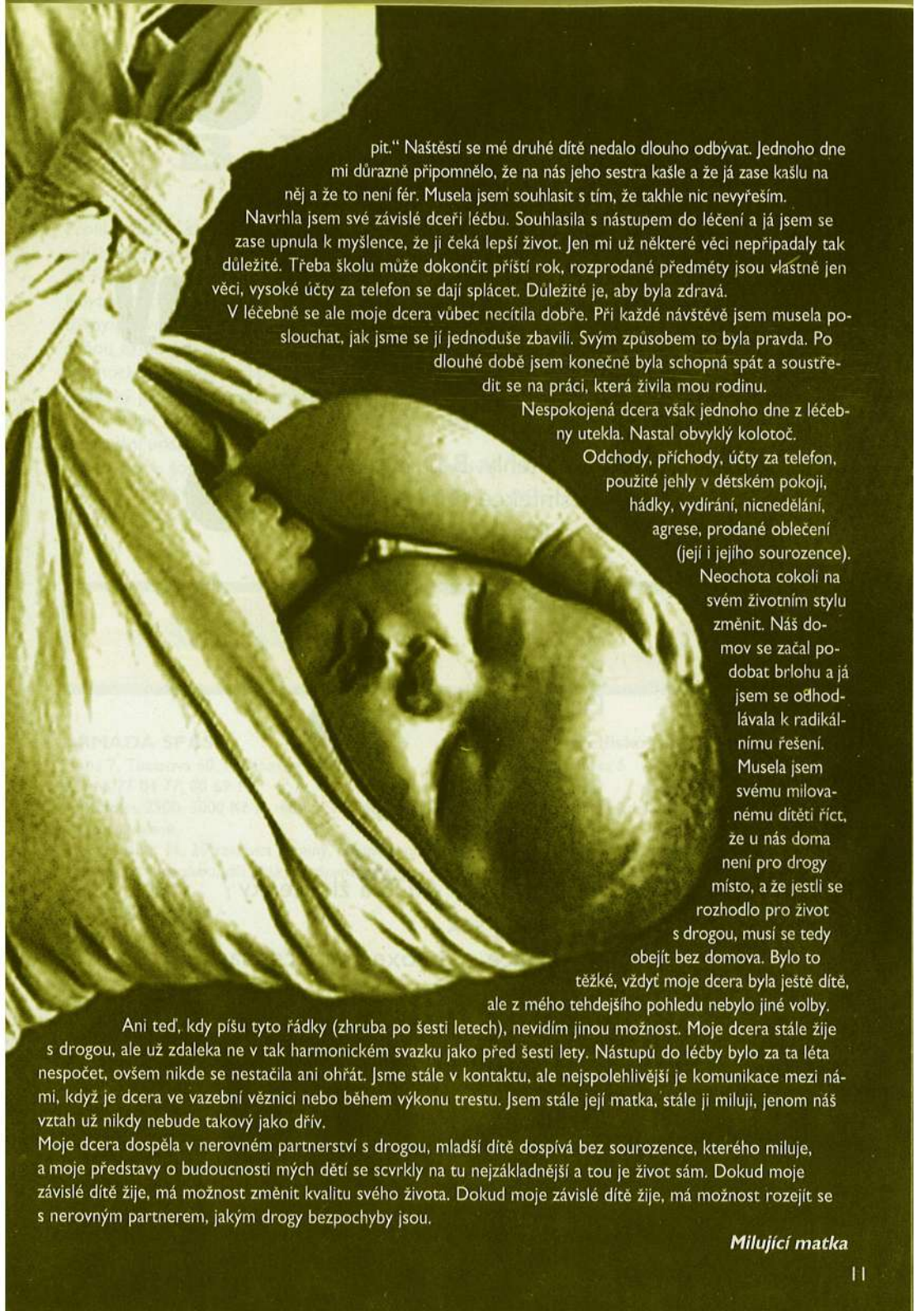
to, co se už

stalo?

DOPIS

Úplně jsem tehdy zapomněla na to, že mám ještě další dítě a že možná dělám další nevratné chyby, když se stále soustředím jen na jedno z nich a druhé slyší jen: „Teď na tebe nemám čas. Mám starosti, musíš to pocho-

pit.“ Naštěstí se mé druhé dítě nedalo dlouho odbývat. Jednoho dne mi důrazně připomnělo, že na nás jeho sestra kašle a že já zase kašlu na něj a že to není fér. Musela jsem souhlasit s tím, že takhle nic nevyřeším.

Navrhla jsem své závislé dceři léčbu. Souhlasila s nástupem do léčení a já jsem se zase upnula k myšlence, že jí čeká lepší život. Jen mi už některé věci nepřipadaly tak důležité. Třeba školu může dokončit příští rok, rozprodané předměty jsou vlastně jen věci, vysoké účty za telefon se dají splácet. Důležité je, aby byla zdravá.

V léčebně se ale moje dcera vůbec necítila dobře. Při každé návštěvě jsem musela poslouchat, jak jsme se jí jednoduše zbavili. Svým způsobem to byla pravda. Po dlouhé době jsem konečně byla schopná spát a soustředit se na práci, která živila mou rodinu.

Nespokojená dcera však jednoho dne z léčebny utekla. Nastal obvyklý kolotoč.

Odchody, příchody, účty za telefon, použité jehly v dětském pokoji, hádky, vydírání, nicnedělání, agrese, prodané oblečení (její i jejího sourozence).

Neochota cokoli na svém životním stylu změnit. Náš domov se začal podobat brlohu a já jsem se odhodlávala k radikálnímu řešení. Musela jsem svému milovanému dítěti říct, že u nás doma není pro drogy místo, a že jestli se rozhodlo pro život s drogou, musí se tedy obejít bez domova. Bylo to těžké, vždyť moje dcera byla ještě dítě,

ale z mého tehdejšího pohledu nebylo jiné volby.

Ani teď, kdy píšu tyto řádky (zhruba po šesti letech), nevidím jinou možnost. Moje dcera stále žije s drogou, ale už zdaleka ne v tak harmonickém svazku jako před šesti lety. Nástupů do léčby bylo za ta léta nespočet, ovšem nikde se nestáčila ani ohrát. Jsme stále v kontaktu, ale nejspolehlivější je komunikace mezi námi, když je dcera ve vazební věznici nebo během výkonu trestu. Jsem stále její matka, stále ji miluji, jenom náš vztah už nikdy nebude takový jako dřív.

Moje dcera dospěla v nerovném partnerství s drogou, mladší dítě dospívá bez sourozence, kterého miluje, a moje představy o budoucnosti mých dětí se scvrkly na tu nejzákladnější a tou je život sám. Dokud moje závislé dítě žije, má možnost změnit kvalitu svého života. Dokud moje závislé dítě žije, má možnost rozejít se s nerovným partnerem, jakým drogy bezpochyby jsou.

terénní programy

Výměna:

Čisté jehly: B-D, Braun
Desinfekce (Con - Zellin)
Kyselina ascorbová
Voda (Aqua for injection)
Náplast
Alobal
Prezervativy
Dekontaminace

Poradenství:

Bezpečné brání
Infekce HIV - AIDS a žloutenky
Bezpečný sex
Informace o detoxech a léčebnách
Jednoduché zdravotní ošetření
Pomoc v krizi

Každý všední den 14.00 - 19.00 centrum Prahy

Stálá místa:

Národní - u stanice metra: 14.00

Karlovo náměstí - park: 14.30 - 15.30

I. P. Pavlova (Vočelova ulice): 16.,00 - 17.00

Muzeum: 17.30 - 19.00

Mobilní telefon: 0604 / 80 70 21 - každý všední den od 14.00 - 19.00

Pracovníci jsou označeni logem terénních programů

U B Y T O V N Y

Profil zařízení „zimního čísla“ Dekontaminace by měl oslovit ty, kteří spávají v parcích, nočních tramvajích, škodovkách, v panelácích a kanálech. Ty, které už unavuje jezdit se sprchovat pořád jenom do Káčka. Zkrátka řeč bude o ubytovnách...

Když vynecháme hotely, nabízí se v zásadě dvě možnosti ubytování: komerční ubytovny nebo ubytovny provozované přímo pro osoby v sociální nouzi. Zatímco komerční ubytovny se od sebe liší cenou za nocleh a úrovní luxusu, ty druhé odlišují spíše podmínky přijetí. Většina z nich vyžaduje, aby nocležník nedorazil pod vlivem alkoholu nebo drog a aby měl občanský průkaz nebo jiný doklad (řidičský průkaz, pas, rodný list). Některé z těchto ubytoven také stanovují dobu příchodu do ubytovny a její dodržování, jiné požadují účast nocležníka v programu připraveném organizací, která ubytování poskytuje.

Vzhledem k tomu, že v Praze je vhodných ubytoven nepřehledně, jejich úplný přehled by se do Dekontaminace nevešel. Vybírám proto jen některé z nich. Obsáhlejší adresář můžete získat buď v Káčku, nebo u terénních pracovníků na ulici.

blko**ARMÁDA SPÁSY**

Praha 7, Tusarova 60, Holešovice
tel.: 66 71 04 77, 80 69 15
90 Kč/den, 2500–3000 Kč za měsíc. Snídaně, polévka a večeře v ceně.
Tram. č. 1, 3, 14, 25 zastávka Maniny, Dělnická nebo metrem na Vltavskou, dál pěšky směrem k tržnici.

NOCLEHÁRNA

Praha 3, Husitská 20
tel.: 24 23 76 23
5 Kč/noc
Metro – stanice Florenc, dál pěšky směrem na Vítkov.

UBYTOVNA SPYTIHNĚVKA

Praha 2, Spytihněvova 2
Zimní ubytovna – od listopadu do března
cena 5–10 Kč/noc
Metro – stanice Karlovo náměstí, dál tram. č. 18, 24 do zastávky Svatoplukova.

NADĚJE středisko pomoci

Praha 1, Bolzánova 5
tel.: 263 173
5 Kč/noc prvních 14 dní, dalších 10 nocí po 10 Kč, po měsíci 15 Kč/noc
Metro stanice Hlavní nádraží nebo tram. č. 5, 9, 26, zastávka Hlavní nádraží.

PENZION SPORILOV – pro ženy

Praha 4, Spořilov, ul. Hlavní
120 Kč/noc
Metro stanice Roztyly, dál autobusem č. 118, 121 na zastávku Hlavní.

UBYTOVNA POD PALMOVKOU

Praha 8, Voctářova 18.
Cena za tři noci – 132 Kč/noc, od čtyř nocí 111 Kč/noc
Metro stanice Palmovka nebo tram. č. 1, 3, 8, 10, 12, 19, 24, 25 do stejné stanice.

UBYTOVNA UNIMO

Praha 10, U Hostivařského nádraží 5/276
tel.: 78 64 058
150 Kč/noc, více nocí 110 Kč/noc

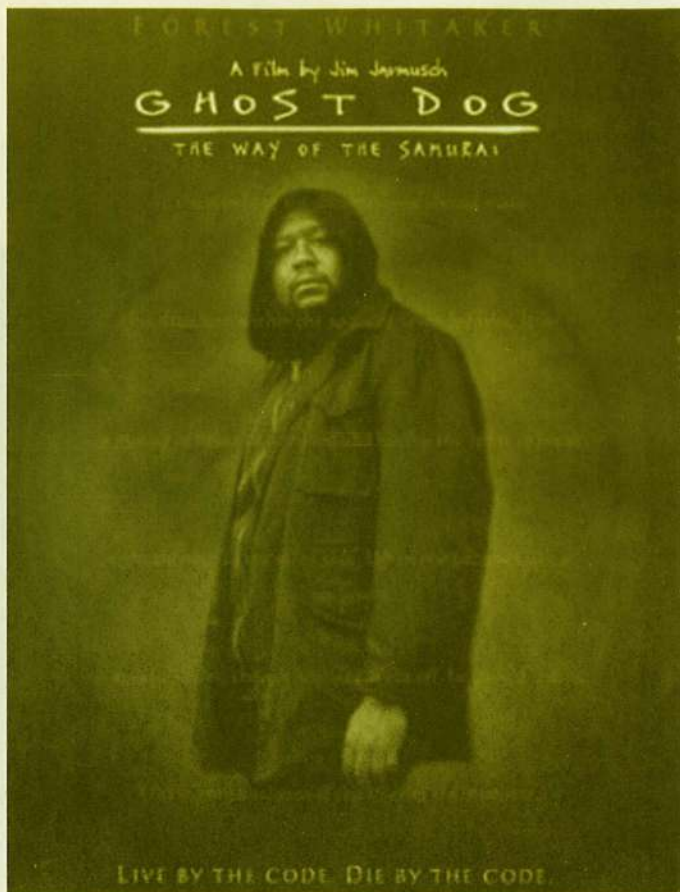
Dům světla

V předloňském létě vás Dekontaminace informovala o otevření Domu světla v pražském Karlíně. Můžete sem zajít v případě, že vy nebo někdo z vašich blízkých bojuje s HIV pozitivitou nebo AIDS. V Domě světla vám udělají testy, poradí, podrží, případně za pár peněz poskytnou dlouhodobé i dočasné ubytování ve dvoulůžkových nebo jednolůžkových pokojích. Den pobytu stojí 50 korun, strava 36 korun. Kromě tradičních relaxačních prostředků (masáž a elektro-léčba, muzikoterapie, jóga, perličková koupel) zde samozřejmě funguje psychosociální poradce, lékař a zejména denní stacionář, do kterého denně dochází kolem padesáti lidí.

Zástupci České společnosti AIDS pomoc, která toto ojedinělé zařízení v ulici Malého vybudovala a provozuje, však upozorňují, že v Domě světla je třeba dodržovat určité podmínky. U drogově závislých je to například nástup do léčby a evidentní zájem na vyléčení závislosti. S klientem, který toto pravidlo nerespektuje, je spolupráce rychle ukončena.

Linka důvěry: 02 / 24 81 07 02
email: AIDS-pomoc@iol.cz

Ghost dog

– Cesta samuraje

Režisér Jim Jarmusch (natočil například filmy *Mrtvý muž* s Johny Deppem v hlavní roli, nebo *Rok koně*) se zase jednou pořádně vytáhl. Jeho poslední film byste si rozhodně neměli nechat ujít. A jestli si ho chceš pořádně užít, nestačí jen půjčit si videokazetu. Chce to kino s hodně velkým plátnem. Stejně jako ostatní Jarmuschovy filmy je totiž *Ghost dog* až po okraj nabitý výbornými vizuálními efekty. Například by mě docela zajímalo, kde se mu podařilo sehnat hejno holubů, kteří jsou schopní kroužit sem tam podle píšťalky jako nějakí ratlíci – ale to jen tak na okraj.

Příběh černého obra, který svůj život zasvětil ideálu

samuraje a za svého pána si vybral stárnoucího poskoka jedné malé italské mafie, protože ho kdysi zachránil před pořádným výpraskem, je jako ušitý na míru Forresta Whitakera. Jako stín prochází městem, aniž by po sobě nechal jedinou stopu. Nemá moc přátel – snad jen černého Francouze, který v parku prodává zmrzlinu. Neumí sice anglicky, ale stejně si spolu rozumějí.

Se svým pánem, který ho příležitostně využívá k „odstranění“ nějakého nepohodlného člověka (a v tom je *Ghost dog* mimochodem výjimečně dobrý) se tenhle chlápek kontaktuje vždycky jen po poštovních holubech. *Ghost dog* se dostává do neřešitelné situace ve chvíli, kdy jeho pán od svého bosse dostává rozkaz ho zabít. Ale problém má i jeho pán – neví totiž, kde by vlastně měl svého samuraje hledat. Pár starých odepsaných Italů, kterým ze staré slávy vlastně nezbylo nic jiného než kecy a schopnost zabíjet, proti *Ghost dogovi* nemá vůbec žádnou šanci. Ale je tu jedna důležitá věc: *Ghost Dog* je samuraj. A to znamená především ctít svého pána a sloužit mu. Takže tu máme celkem složitou zápletku, kterou navíc podbarvuje skvělý rap.

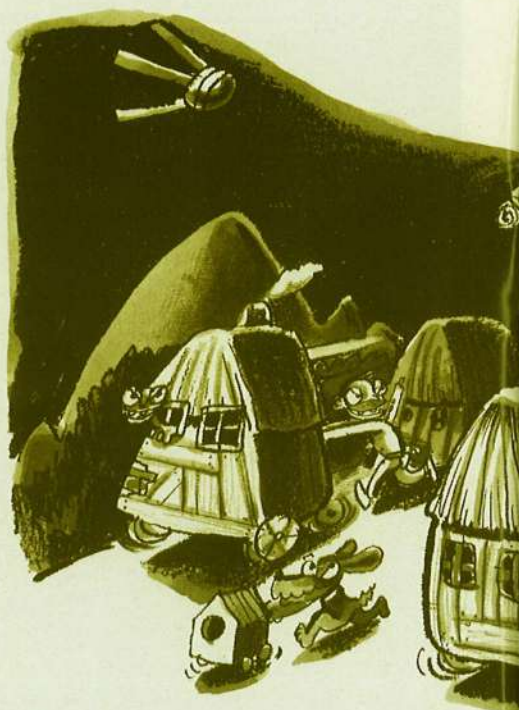
Jo, a ještě jedna věc. I když Jarmusch netočil komedii, povedlo se mu do filmu nacpat neuvěřitelné množství fórků.

Kolumbijská narkomafie přelstila i americké satelity. Operátoři u řídicího střediska amerických špionážních satelitů nestačili valit oči. Družice vyfotografovala obyčejnou vesničku na jihozápadě Kolumbie, ovšem když se po obletu Země vrátila na stejné místo, žádná vesnice tu nebyla. Její místo nahradila startovací plocha. Náhoda pomohla objevit jeden z triků narkomafie. Jednoduché dřevěné domečky měly na spodku kola a bylo možné je během pouhých tří minut odsunout na strany. Tím se odkryla kvalitní startovací dráha pro letadlo naložené drogami. To rychle odstartovalo, nebo přistálo. Pak se domky zase přesunuly zpět a dráha zmizela jako zázrakem. Všechny 200 „vesničanů“ bylo ve skutečnosti zaměstnáno kartelem. Nedaleko v džungli se nacházela tajná laboratoř, kde se vyráběl kokain, a mimo jiné i speciální vysílačka, schopná určit, kde se nacházejí americké družice.

Německá soukromá televizní stanice SAT 1 uvedla, že na poslaneckých toaletách v budově berlínského parlamentu byly nalezeny stopy kokainu. Podle moderátorů pořadu Akte 2000 se stopy drog vyskytovaly ve 22 toaletách z celkového počtu 28, které byly prověřeny. Na tyto záchodky mají přístup poslanci, zaměstnanci Bundestagu, novináři a pozvaní hosté. Televize uvedla, že stopy drogy identifikoval pes speciálně cvičený na hledání návykových látek.

Od roku 1985 do září 2000 bylo v Česku registrováno 479 občanů HIV pozitivních. U 144 se rozvinul AIDS, z nich 88 zemřelo. V poměru k počtu obyvatel bylo nejvíce pozitivních v Praze a západních Čechách. Zatímco počty lidí nakažených virem HIV, způsobujícím smrtelné selhání imunity, v ČR zvolna rostou, dotace státu na preventivní programy i léčbu včetně anonymního testování klesají. Ve srovnání se světem není v ČR počet nakažených virem HIV velký, problém však začíná být s inkjčními uživateli drog a s nárůstem pohlavních chorob.

Polsko se v protidrogové politice přiklonilo k tvrdé represí. Zákon, který kriminalizuje držení sebe-

šího množství drog a předpokládá tresty rovněž pro provozovatele veřejných zařízení, v nichž se s drogami obchoduje, podepsal prezident Aleksander Kwaśniewski.

Policejní přijetí zákona přivítala jako nástroj k efektivnějšímu stíhání drogových distributorů. Nevládní organizace však upozornily, že zákon bude mít dopad především na závislé uživatele drog.

Deset speciálně cvičených psů zápolilo potřeťi v historii o Putovní pohár náčelníka Vojenské policie ve vyhledávání drog. Letos čtyřnozí ochránci zákona hledali marihuanu, hašiš, pervitin, kokain a heroin v Býchorech u Kolína. Psi po čtyři dny dokazovali své schopnosti vyhledat jednotlivé druhy drog v množství deseti gramů v zavazadech, vozidlech, ložnicích a dílnách. Letošním držitelem putovního poháru se stal pes vojenské policie Charly z Tábora, vítěz předchozích dvou ročníků a největší favorit, rotvajler Bak

z Olomouce, skončil třetí. V družstvech vyhrál tým Vězeňské služby.

V Íránu roste počet osob nakažených virem HIV; letos bylo zaregistrováno přes 2 200 nemocných, ale podle odhadů je nakaženo možná až 30 000 lidí. Ministr zdravotnictví považuje onemocnění AIDS, jež způsobuje virus HIV, za „časovanou bombu“, která by mohla zničit celou společnost. Počet nemocných prý oproti loňsku stoupl o víc než 400 případů. 65 procent nakažených jsou narkomani, kteří používali nesterilizované injekční jehly. Je mezi nimi mnoho vězňů.

Celkem 27 kilogramů kokainu našli maďarští celníci při kontrole automobilu českého občana na hraničním přechodu na severovýchodě Maďarska. Čech a spulucestující žena přijeli s automobilem na hraniční přechod z Rumunska. Při kontrole automobilu celníci našli v podlaze vozu 55 sáček s kokainem. Hodnota drogy činí podle odborníků asi 90 milionů Kč.

Policisté obvinili z trestného činu šíření toxikomanie devatenáctiletého Olomoučana, který je podezřelý, že v jednom z místních parků učil děti čichat toluen. Čtrnáctiletý hoch si plechovku s toluenem přinesl domů. Látkou se přiotrávil a skončil v nemocnici. Mladík, který dvakrát až třikrát do týdne předváděl v Bezručově parku čichání toluenu třem mladistvým a dvěma dětem, skončil v rukou policistů.

Krátce před sedmnáctou hodinou procházel policista v civilu podlouhým na Uhelném trhu v prvním pražském obvodu, když jej oslovila čtyřladvacetiletá slečna. Za dvě stě korun se mu snažila prodat psaníčko s pervitinem. Místo peněz se dočkala předvedení na policejní služebnu, kde z kapes vysypala dalších jedenáct balíčků s pervitinem. Vyšetřovatel jí sdělil obvinění z trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů a skončila v policejní cele s návrhem na uvalení vazby.

Policejní zátah, který ukončil případ pětice výrobců a distributorů pervitinu, přinesl v jednom ze zlínských činžovních domů překvapení. Zatímco mladý narkoman putoval s komplici do cely, jeho sedmašedesátiletý otec při domovní prohlídce marně schovával zbrojní arzenál nejrůznějšího druhu. V bytě a na dalším místě skrýval krátké i dlouhé střelné zbraně, samopal, tři ruční granáty, tlumiče, tři tisíce nábojů několik set gramů průmyslových trhavin perunit a hamonit a více než stovku rozbušek. V průběhu razie se navíc pokusil „uklidit“ váleček semtexu.

Pražský magistrát a stát daly letos na projekty organizací, které se zabývají drogovou prevencí v hlavním městě, zhruba 27,3 miliónu Kč. Magistrát vynaložil téměř 12,6 miliónu Kč, ze státního rozpočtu dostaly jednotlivé programy 14,7 miliónu. Město peníze rozdělilo na 45 projektů, podpořilo přitom i mimopražské terapeutické komunity, které přijímají pražské klienty.

Sex za peníze

Jaká rizika to s sebou nese? Jen drobné maličkosti – syfilis, AIDS, výhružně zvednutý ukazováček pasáka, kterému se dostaneš do rájónu (někdy nejen to) a navrch ještě pozornost pánů v uniformě. A to není bingo!

Co se zákonů týče, nevypadá to na první pohled nejhůř. Samotná prostituce totiž není v českém zákoníku považována za trestný čin. Tedy spíš – zákoník se prostě o něčem takovém vůbec nezmiňuje. Jediný zákon, podle kterého se dala prostituce až do roku 1989 trestat, byl zákon o příživnictví. Osoby poskytující sex za peníze byly podle tohoto zákona považovány za „příživníky“, tedy za lidi živící se nekalým způsobem a vyhýbající se poctivé práci. Tenhle podivný zákon ale komunistický státní aparát běžně používal k tomu, aby

znepříjemnil život lidem nepohodným režimu – a tak byl v roce 1990 zrušen.

Prostituce tedy není v České republice ani povolena, ani výslovně zakázána. V současnosti si tohoto jevu přímo všimají jen zákon o potírání pohlavních nemocí a zákon o obcích. Jako přestupek může být podle tohoto zákona považováno takové jednání, které zakazuje obecně závazná vyhláška.

To mimo jiné znamená, že se o tebe policisté můžou zajímat například kvůli tomu, že porušuješ veřejný pořádek, rušíš noční klid, nebo děláš výtržnosti.

Víc než pánové v uniformách je v tomto případě nejspíš nebezpečnější konkurence. Ti, kteří už něco takového zkusili, nejspíš vědí, že není příliš bezpečné postavit se na ulici na výnosné místo, které považuje za své nějaký pasák.

Zapomenout nesmíme ani na pohlavně přenosné nemoci. Na rozdíl od samotného poskytování sexu za úplatu je podle paragrafů 189, 190 a 226 trestního zákona trestné ohrožování jiných lidí pohlavní a jakoukoli jinou nakažlivou nemocí.

Tyhle paragrafy se v praxi dají uplatňovat jen velmi obtížně. Speciálně v případě placeného sexu se jen těžko dokáže, že se nějaký člověk nakazil od tebe – nejspíš tě ani nenajdou. Ale to samé platí samozřejmě i naopak.

Na jedné straně jsou samozřejmě ohroženi lidé, kteří za sex zaplatí – jde tady zejména o žloutenky, která má hodně uživatelů drog. Ale jsou tu také klasické pohlavní nemoci, jako je syfilis nebo kapavka, a samozřejmě virus HIV/AIDS. Například počet případů syfilis v České republice v posledních letech pořád stoupá – od roku 1994 už o téměř 200 procent ročně, a HIV/AIDS je na tom podobně. Ale zatímco syfilis je sice stejně jako například žloutenka B vážná nemoc, na rozdíl od HIV/AIDS se dá léčit. Tedy když se zjistí včas. Navíc u člověka, který je oslabený jednou pohlavně přenosnou infekční nemocí, stoupá riziko nákazy jinou infekcí – to znamená, že když má člověk syfilis, snáze se nakazí žloutenkou typu B, nebo třeba i virem HIV a naopak. I proto je lepší zajít občas na vyšetření a ujistit se, že je všechno v pořádku – nebo se v horším případě začít léčit. Bez šance nejsou dokonce ani holky, které nemají zdravotní pojištění. Existují organizace, které nabízejí pomoc právě prostitutkám. Patří mezi ně například Rozkoš bez rizika, která sídlí v Praze I v Bolzanově ulici I (vchod z Opletalky).

RAP

JUDRA

Prý se nějak změnil systém vydávání občanských průkazů. Můžu vědět jak?

Od 1. 1. 2001 vydávají občanské průkazy okresní a obvodní úřady – doposud to dělala Policie ČR. Jestliže potřebujete vystavit občanský průkaz (každý občan České republiky, který dosáhl věku 15 let a má trvalý pobyt na území České republiky, je povinen jej mít), obraťte se na okresní, případně obvodní úřad v místě vašeho trvalého bydliště. Tam vyplníte žádost o vydání občanského průkazu, přidáte 2 fotografie, rodný list a dosavadní občanský průkaz nebo doklad o jeho ztrátě (který vám vystaví policie v případě, že svoji občanku ztratíte – nahlásit ztrátu je povinnost!). A pak už se jen dozvíte, kdy si máte občanský průkaz přijít vyzvednout.

blko

MUDRA

SVRAB

Za tuhle nepříjemnost může miniaturní potvůrka s poetickým názvem zákožka svrabová. Je prostým okem neviditelná a velmi snadno se přenáší, takže stačí když si půjčíte něčí oblečení nebo se vyspíte v cizí posteli. Nejčastěji se projeví mezi prsty na rukou, na předloktí, v podpaždí nebo kolem pupíku, kde se objeví drobné pupínky kryté stroupyky, které úporně svědí. Svědění bývá nejhorší, když si večer lehnete, kdy v teple začne zákožka hrýzat vaši kůžku.

Právě svědění vás nakonec donutí navštívit lékaře nebo můžete zajít do Káčka v Holešovicích, kde se osprchujete a natřete se od hlavy k patě emulzí Jacutin (jinak pouze na lékařský předpis). Tu pak necháte působit minimálně 4 hodiny a musíte se převléct do čistého prádla, jelikož v tom starém pravděpodobně pár zákožek bydlí. Ještě dva následující dny je nutné postup zopakovat (sprcha + emulze). Je nutné vyprat používané prádlo a lůžkoviny, popřípadě přežehlit. Jinak bývá účinné alespoň šaty a lůžkoviny týden pořádně větrat.

DX

REDAKCE

Dekontaminace má – tuším – pětileté výročí. A tak prý mám napsat něco o nás, kteří se o ni po tu dobu starali.

Začínali jsme s Filipem a Viktorem. Na nástěnce fakulty žurnalistiky tehdy visel přitažlivý leták zvoucí ke spolupráci na časopisu, který se tenkrát ještě jmenoval Shit. Plátek na zažloutlé á čtyřce, přeložený uprostřed – úlet z dílny dvou tehdejších káčkařů. Pro nás, začínající novináře,

byl tento odpudivý plátek výzvou. Pak, už ani nevím proč, Filip zmizel. Dlouho jsem ho neviděla, až pak jednou v Český televizi. Stál v pozoru, na sobě černý oblek a v ruce mikrofon. Zpravodaj ČT. Viktorovi to trvalo déle, než odešel. Rázovitá Blanka (blko), která nahradila Filipa, neměla trpělivost čekat, až Viktor dokončí větu a z redaktora Viktora se stal Viktor příspěvovatel. Každopádně jeho Star Crack je dnes již legendární.

O blku psát nic nebudu, psala jsem o ní minule. O mně prý napíše něco Geroj. Tak já na oplátku napíšu něco o něm.

Nevím, proč se mi zrovna teď vybavuje oholená hlava, sirka mezi zuby a pivo. No nic. Rychlost, s jakou Geroj převzal dohled nad Dekontaminací, je v porovnání k jeho životními rytmu těžko uvěřitelná. Ano, Geroj se pohybuje velmi pomalu, velmi pomalu hovoří, pomalu se směje a ještě pomaleji píše. Je velký, ještě větší, největší. Kromě časopisu šéfoval také terénním programům.

Teď něco k Ludlкови. Když luka poprvé dorazil na schůzku Dekontaminace, měl kostkovanou košili, tisíce nápadů, byl konstruktivní a věcný. Přinesl nový oheň mezi nás, vyhořelé. A nosil ho po celé dva roky, kdy to s námi táhnul, stejně tak jako tu košili. Pak náhle ze dne na den vyhořel taky a dnes jezdí motokros.

Grafik se jmenuje Tomáš. Tomáš způsobil to, čemu se říká „forma hezčí než obsah“. Po dobu

SOBĚ

svého působení v Dekontaminaci se stihl přestěhovat, ostříhat, navštívit Colorado a udělat si grafické studio. Nic pro něho není problém. Problém by byl pro Dekontaminaci bez Tomáše. A na závěr Moroň, který na nás v poslední době spíš kašle. Nemá čas, kreslí totiž obaly na desky Maxim Turbulence a spol. Každopádně série komixů, které pro časopis vytvořil, je nezapomenutelná. Vzpomeňte s námi.

Ira

Good fella Ivona

Nevím, co mám napsat, znám ji dlouho, a to co o ní vím, nemůžu říct, páč je to soukromý. Takže to bude jen suchejch 17 řádek.

Jo, fakt, znám ji skoro 10 let a víte, co je zajímavý, vypadá pořád stejně. Aby bylo jasné, nestárne. Potkal jsem ji ve škole. Vyučila se novinářkou. Chviléma tuhle práci dělá třeba pro Reflex, Lidovky a DE-KON-TA-MI-NA-CI. Za to ji chci poděkovat. V této zemi se totiž nenosí dělat něco, co je potřeba, za málo peněz, a to ještě ve spolupráci s námi. Jinak se věnuje byznysu.

Znáte ji pod přezdívkou ira. I přes její radikální názory za ní nezůstávají mrtví, spíš jen tlupa trochu rozzuřených lidí. Dobře se s ní povídá, a to bez předsudků, že nějaké téma není vhodné. Poslouchá taky metal. Asi měla být spíš kluk, i když takhle to taky není špatný, spíš naopak.

Každý má žíly. I když se to nezdá, protože ne každý je má dobře vidět. Je jasné, že do viditelných žil se lépe „trefuje“. Aby byly vaše žíly dobře vidět, je nutné, abyste „cvičili“. Jasně, zní to divně. Ale stačí jednou denně 5 minut mačkat třeba tenisák. Hlavně pravidelně. Svaly ztvrdnou, zvětší se a vytlačí žíly, takže budou bezvadně vidět. Pak nebudete muset hledat

svoje neviditelné žíly, vrtat jehlou v ruce a trefíte se hned napoprvé.

Žíly svádí krev z vašeho těla zpátky do srdce. V každé žíle jsou chlopně, které zabráňují krvi téct zpátky – např. když stojíte a máte ruku podél těla, krev by se teoreticky díky gravitaci měla hromadit ve vašich rukou. To se neděje pokud máte v pořádku žilní chlopně. Když si chlopně poničíte – rozpícháte je – tak budete mít ruce nafouklé a budou vypadat jako boxerské rukavice. Jak chlopně najdete? Když pomalu přejedete prsty po žíle směrem k dlaní, v místě, kde se nahnutá

krev zarazí, je chlopně. Našlehávejte se před chlopně nebo za ni. Jinak budete mít „boxerky“.

Místa, kam si šleháte, měňte – nepíchejte si pořád do stejného místa, aby se ranka po vpichu stihla zacelit. Pak místo vpichu natřete krémem, aby se kůže zvláčnila.

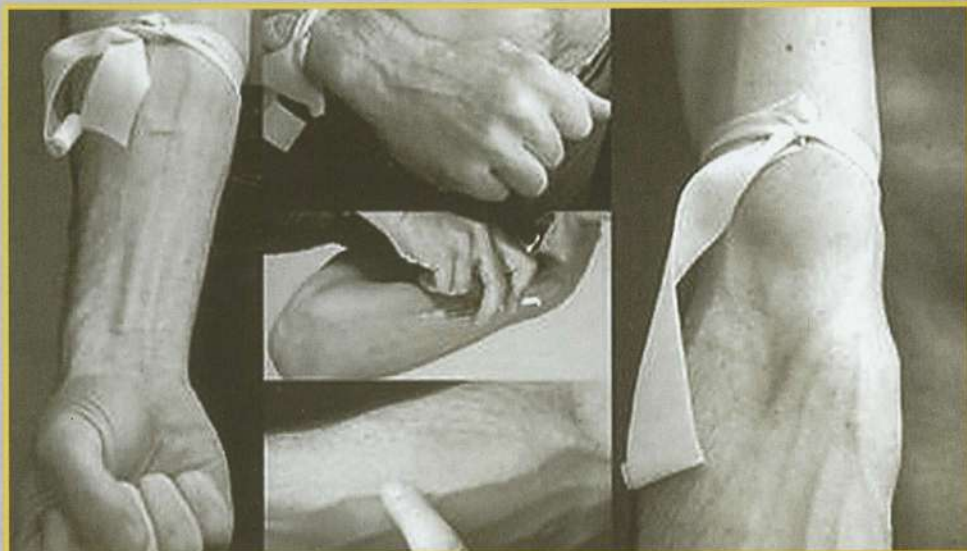
Takže teď je všem jasné, že o žíly je potřeba se starat, jinak ztvrdnou, pak prasknou a ucoupu se.

- G -

Před aplikací se vždy umyjte antibakteriálním mýdlem třeba PROTEX (tak tohle je reklama) a místo aplikace otřete jedním směrem alkoholovým tamponem. Tampon použijte jen jednou. Alkohol v tamponu zabije mikroby – předejdete tím abscesům.

Aplikujte si směrem k srdci – to znamená „po proudu“ krve. Dávku také co nejvíce ředte, aby nebyla tak koncentrovaná a neničila vám žíly zevnitř. Kyseliny přidávejte co nejméně. Přidáním kyseliny k hnědému heroínu se směs stává kyselou. To znamená, že má jiné PH – kyselost. Kyselá směs „vysouší“ zevnitř vaše žíly a ty pak praskají.

KONTAKTNÍ ZAŘÍZENÍ

Kontaktní centrum Sananím

Osadní 2, Praha 7, Tel.: 02/83872186

Provozní hodiny: po – pá 8.00 – 21.00

výměnný program, poradenství, individuální terapie, zajišťujeme detox i léčbu, hygienický a potravinový servis, sociálněprávní poradenství, krizová intervence.

Drop in

Karolíny Světlé 4, Praha 1, Tel.: 02/22221124

Provozní hodiny: 10.00 – 17.30

výměnný program, poradenství, individuální terapie, sociálněprávní poradenství, krizová intervence

Kontaktní centrum Plzeň

Havířská 11, 320 25 Plzeň,

Tel.: 019/7421374, Fax: 019/7421034

Provozní hodiny: po – pá 8.00 – 18.00, so 12.00 – 18.00
poradenství, individuální terapie, terapeutické skupiny, primární prevence, výměnný program –
(tel: 0602/458626)

Kontaktní centrum Brno

Vídeňská 3, 639 00 Brno,

Tel.: 05/43249343, Fax: 05/43246524

Provozní hodiny: po – čt 9.00 – 18.00, pá 9.00 – 15.00

výměna jehel, hygienický servis,
sociální a terapeutická pomoc

Kontaktní centrum Hradec Králové

Okružní 699, 500 02 Hradec Králové,

Tel.: 049/5515907, Fax: 049/5515907

Provozní hodiny: 8.00 – 19.00

kontaktní práce, terénní programy, zdravotnický servis, výměnný program, testy, rodičovské skupiny

Kontaktní centrum Liberec

Rumunská 5, 460 01 Liberec, Tel.: 048/2710276,

048/424360, Fax: 048/2710276

Provozní hodiny: 15.00 – 19.00,

možnost volat od 11.00

výměnný program, testy – HIV, sociální servis,
krizová intervence

Kontaktní centrum Ústí nad Labem

Stará 1, 400 01 Ústí nad Labem, Tel.: 047/5211483,

047/5210626

Provozní hodiny: 14.00 – 18.00,

možnost volat od 7.00

výměnný program, testy gravidity, terapie pro rodiče,
terénní programy, sociální práce, primární prevence

S E Z N A M D E T O X I F I K A C E

PL Apolinář, Apolinářská 4, Praha 2, 120 00, Tel: 02/24 91 31 19, **PL Bohnice**, Ústavní 98, Praha 8, Tel: 02/84 01 62 31 (331) – pavilon 31 – Pro muže, 02/84 01 66 55 – pavilon 8 – Pro ženy, **Nemocnice Na Míčáncích**, Na Míčáncích 2, Praha 10, Tel.: 02/67 16 83 70 – II, FN Plzeň, Alej Svobody 80, Plzeň, 304 60, Tel: 019/710 31 11, **Nemocnice Most**, ul. J. E. Purkyně, Most, 434 01, Tel: 035/617 21 09, (617 21 34 – lékařka), **Masarykova nemocnice Ústí nad Labem**, Ústí nad Labem, 400 07, Tel: 047/568 31 26, 568 31 27, 568 31 33 (lékařka), **Nemocnice Liberec**, Husova třída 10, 460 00 Liberec, Tel: 048/531 22 29, **PL Brno**, Húskova 2, Brno – Černovice, 618 32, Tel: 05/48 12 33 39 (48 12 31 11 – ústředna), **FN Motol**, Tel.: 02/24 43 69 50–1,